

## Подорожній

Лепкий Богдан Сильвестрович

Глухе, бездушне отупіння  
Напало на землю. Квіти мруть,  
Поля байдужно снігу ждуть,  
А хмари висять, як каміння.

Часами вітер набіжить  
І сірим туманом повіє.  
Село в долині бовваніє  
І п'яним сном дрімає-спить.

Погасло світло. Зачинились  
Од зимна двері. Вірні пси  
В соломі з вухами зарились,  
Лиш шум блукає по межі.

Лиш стежкою попід плотами  
Йде голод — сіл щорічний гість.  
Держить в руках мужицьку кість  
І грізно зиркає очами.

1901

Постійна адреса: [http://ukrlit.org/lepkyi\\_bohdan\\_sylvestrovych/podorozhnii](http://ukrlit.org/lepkyi_bohdan_sylvestrovych/podorozhnii)